

AFLEVERING VIER

ZORGEN VOOR JOU

**AS I
AM**

KORTE SAMENVATTING VAN DE FILM

In Bologna, Italië, leeft een vrouw die Raffaella Monterosso heet een heel mooi leven. In deze aflevering nodigt ze ons uit om naar Bologna te komen, niet voor de beroemde zuilengalerijen of de heerlijke tortellini, maar gewoon omdat zij daar is. Raffaella denkt na over de dingen die moeilijk zijn in haar leven. Ze heeft Downsyndroom maar daarover maakt ze zich geen zorgen. In de plaats daarvan is ze heel bezorgd om haar ouder wordende vader. Ze doet moeite om hem nabij te zijn maar vindt het moeilijk om *zijn* beperking te aanvaarden.

"MIJN VADER WORDT OUD EN
IK KAN ER NIETS AAN DOEN"

-Raffaella Monterosso

THEMA'S IN DE FILM

- **Wie heeft er een beperking?**

Sommige kijkers zullen het meteen doorhebben, anderen misschien niet, maar je kan zien dat Raffaella het syndroom van Down heeft. Aangezien Raffaella zegt hoe moeilijk ze het heeft om de beperking van haar vader te aanvaarden, zou je de indruk kunnen krijgen dat zij zelf geen beperking heeft. Ze komt in beeld terwijl ze het huishouden doet en gaat sporten. In werkelijkheid heeft Raffaella wel een beperking, maar ze ziet dat niet als een moeilijkheid. Maar wanneer ze geconfronteerd wordt met het feit dat haar vader niet meer mobiel is en steeds meer afhankelijk wordt van anderen, geeft ze wel aan hoe lastig dat is voor haar.

- **Ouder wordende ouders**

De nood om te zorgen voor je ouders op hun oude dag is universeel. We voelen ons allemaal wel eens hulpeloos wanneer we anderen zien die ouder worden of ziek zijn. De natuurlijke gang van zaken is dat ouders voor hun kinderen zorgen wanneer die nog jong zijn, en dat kinderen voor hun ouders zorgen wanneer de ouders oud worden. Natuurlijk zijn er veel omstandigheden die die gang van zaken kunnen doorkruisen. Een beperking kan een factor zijn die maakt dat een kind minder goed in staat is om voor zijn of haar oude vader of moeder te zorgen. En toch heeft Raffaella het niet over haar beperking die

een probleem zou vormen, maar spreekt ze over haar eigen gebrek aan geduld. Uit haar handelingen aan het einde van de film spreekt een diep besef van wat haar vader nodig heeft en een actief geduld met zijn fysieke beperkingen. Misschien is ze veranderd. Of misschien vergist ze zich in haar gevoel van haar eigen ongeduld.

- **Afhankelijkheid van elkaar**

Doorheen de hele film vertelt Raffaella hoe haar contact met haar vader veranderd is sinds zijn ritme is vertraagd. Ze herinnert zich hoe ze met hem naar het voetbal ging kijken. Haar vreugde hing niet af van het resultaat van de wedstrijd maar was gelinkt aan de tijd die ze met haar vader doorbracht. Raffaella zegt: "Ik heb hem nodig en hij heeft mij nodig." Ze laat zien hoe de diepe liefde voor haar vader niet voortkomt uit wat hij doet, maar uit zijn aanwezigheid. Op een gelijkaardige manier zien we in haar verlangen naar geduld en in hun interactie aan het einde van de film dat haar vader ook nood heeft aan haar aanwezigheid.

VRAGEN OM EEN GESPREK TE STARTEN

1. Raffaella zegt dat ze het moeilijk heeft met de fysieke beperking van haar vader op zijn oude dag. Door hun leeftijd, een ongeval of een ziekte, lopen sommige mensen een beperking op in hun leven. Heb jij persoonlijk ervaren hoe iemand van wie je houdt sommige vaardigheden verliest? Voelde je je, net zoals Raffaella, hulpeloos bij hun ouderdom of bij het feit dat ze niet meer alles konden wat ze vroeger konden? Hoe ging je dan om met hun nieuwe noden? Hoe ging je om met je eigen gevoelens?
2. Het openingsbeeld laat rijpe druiven zien en druiven die uitgedroogd aan de druivenstruik hangen. De regisseur koos dat beeld om in zekere zin te voorspellen wat er komen gaat. Wat zou het kunnen betekenen dat die druiven aan dezelfde struik hangen? Heb je nog andere beelden opgemerkt die je inzicht hebben gegeven in de thema's van de film?
3. Raffaella zegt dat ze te weinig geduld heeft met haar vader maar aan het einde heeft ze dat geduld duidelijk wel gevonden. Wat heeft haar volgens jou geholpen om dat geduld te vinden?
4. Aan het begin van de film zegt Raffaella hoe ze iets heel dieps voelt als ze mensen ontmoet. Ze zegt dat ze denkt dat dat God is. Heb jij ooit zo'n bijzonder gevoel gehad? Hoe verklaar je dat?

ACHTER DE SCHERMEN

De laatste momenten van de film werden in scene gezet door Raffaella. De regisseur vroeg haar: "Hoe wil je dat de film eindigt?" Het antwoord van Raffaella was zo precies en zo mooi dat de Arkgemeenschap contact opnam met haar familie om te vragen of het mogelijk zou zijn om die momenten zo te filmen. Dat was geen gemakkelijke opgave omdat haar vader, zonder dat Raffaella het wist, kanker had. Hij moest heel vaak naar het ziekenhuis en moest de afspraak om te filmen drie keer afzeggen voordat zijn gezondheidstoestand hem toeliet om toch te komen. Toen ze eindelijk samen tijd hadden om de opnames te maken, leidde Raffaella haar vader door de scene zoals zij ze in gedachten had. Twee weken na het filmen overleed haar vader. Die momenten van tederheid aan het einde van de film waren de laatste ogenblikken van Raffaella met haar vader.

STEL JE DE WERELD ANDERS VOOR

Raffaella zegt dat ze niets kan doen aan het feit dat haar vader oud wordt, maar ze doet iets heel krachtigs door ervoor te kiezen om die beperking niet tussen haar en hem te laten komen. Mensen kunnen een beperking oplopen door een ongeval, ze kan het gevolg zijn van ouderdom, en het kan iets zijn waarmee mensen geboren worden. De manier waarop mensen reageren op een beperking, op ouder worden en op ziekte, is heel verschillend. Hoe voelt het om ervoor te kiezen om relaties op te bouwen of in stand te houden wanneer een beperking de manier waarop we elkaar ontmoeten verandert? Welke aanpassingen moeten we daarvoor doen, hoe moeten we onze verwachtingen bijstellen? Hoe moeten we praktische afspraken bijsturen? Wat betekent zo'n keuze volgens jou?